

”Bort med gamla Stadshuset, fram med trafiken”

Åke Abrahamsson

Så lød en rubrik i *Aftonbladet* den 23 februari 1932. Detta var vid tiden för den stora slussombyggnaden. Entusiasmen var stor för det nya trafikmaskineriet. Bilen stod för utveckling och frihet. Framtiden var nära och då fick inte historien, i det här fallet Södra stadshuset, blockera vägen.

Varför inte låta riva rasket nu när anläggningsarbetena ändå var igång, resonerade ett antal Söder- och Brännkyrkabor. Utan stadshuset skulle den nya slusskarusellen lättare kunna anslutas till Hornsgatan och Götgatan, vartill dessa gator kunde knytas samman med Katarinavägen. Att det planerade stadsmuseet därmed blev hemlöst kunde inte hjälpas. Här måste finnas en annan lösning!

Massmotion

Synpunkterna framfördes i en massmotion i stadsfullmäktige den 22 februari, där det föreslogs att Stadskollegiet skyndsamt borde utreda vilka konsekvenser en eventuell rivning skulle medföra i trafiktekniskt och ekonomiskt avseende.

Av de sexton motionärerna tillhörde sju högern, sju socialdemokraterna och två liberalerna, så det var ingen partiskiljande fråga. Debatten för och emot blev intensiv och fortsatte i pressens spalter.

Förespråkarna menade att en rivning skulle förbilliga och förbättra slussombyggnaden. Huset skulle ändå försvinna till hälften när gatunivån höjdes. Några medgav att det visserligen var en anrik byggnad, men att ett offer måste göras. Andra påstod att

Södra stadshuset aldrig varit omtyckt, åtminstone inte på Söder och därför lika gärna kunde få skatta åt förgängelsen.

”Kulturhistoriskt daltande”

En insändare, ”Resolut trafikant”, i *Svenska Dagbladet* den 27 februari tyckte illa om ”allt kulturhistoriskt daltande”. Stockholmarna ville inte se sin stad förvandlad till museum. Den gordiska knuten måste huggas tvärt av.

”Framtidens Stockholm skall byggas upp till en fri och öppen stad med breda pulsådor utan några krökar.” Och var stod det att Stockholm måste ha ett stadsmuseum? Kunde inte staden förvara ”allt sitt murknade skräp” på några av dess många vindar?

Rivningsmotståndarna var dock i majoritet och tog aldrig förslaget på riktigt allvar. De höll med så långt, att det vore bra om byggnaden inte hade funnits. Nu låg den där och i trafikplanerna ingick att den skulle bibehållas.

Trafikkommitténs arbetschef, ingenjör Gösta Lundborg, hävdade också att Södra stadshuset skulle komma bättre till sin rätt efter ombyggnaden. Förutom kostnaderna för att bygga ett nytt stadsmuseum på annan plats, skulle staden dessutom förlora 50 000 kronor årligen i uteblivna hyror.

Professor Martin Olsson i Skönhetsrådet ansåg att frågan inte ens var värd att diskutera. Någon utredning kom heller aldrig till stånd.